

## КАЗУС №8

Бобев от гр. М. разполагал с информация за начина, по който може да се извърши подправка и последващо използване като платежни инструменти на банкови карти - кредитни и дебитни, които не са ценни книжа, като си набавил и необходимите технически средства за това. На 19 ноември 2007 г. решил да се заеме сериозно с тази дейност, която продължила до 20 март 2008 г. За целта той включил и приятелите си Стефанов и Василев от същия град, които проявили интерес, още повече, че не разполагали с финансови средства.

Освен координация със Стефанов и Василев, Бобев извършвал и пряко дейност по подправка на банкови разплащателни карти, тъй като разполагал с компютърни системи и преносими компютри, преносим колекционер на данни, записани върху лента на карти с магнитен носител; универсален четец с USB интерфейс за управление и приложение на чип карти и компютърни програми, за които е знаел, че са предназначени и са послужили за подправка на банкови карти

Ролята на Василев се състояла да намери свои познати, които да открият на свое име банкови сметки в банки в страната, като получат и дебитни карти за разпореждане с наличността по така откритите сметки. Впоследствие Василев предоставял получените дебитни карти на Бобев, който посредством електронни устройства за четене, записване и изтриване на данни върху магнитните ленти на банковите карти, нанасял нови данни за: името на лицето-титуляр на сметката; №; банка-издател; срока на валидност на картата и нейният вид /дебитна или кредитна/. В компютъра на Василев била инсталирана програма за разплащане чрез интернет, представляваща "портфейл", като в неговата памет са съхранени списъци на интернет сайтове; IP адреси; имена на лица, заедно с пощенски адреси; потребителски имена и пароли; номера на банкови сметки и кодове на банки извън страната; ключ за активация в сметки за разплащане.

След подправянето на информацията, отразена върху магнитните ленти на валидно издадени от банки на територията на страната дебитни и кредитни карти, Бобев ги предоставял на Стефанов, който една част от тях използвал лично за извършване на разплащания в различни търговски обекти на територията на страната, а други разпространявал на трети лица със същата цел. В паметта на личния компютър на Стефанов, също се съдържала информация за имена и адреси на различни лица, за данни от кредитни и дебитни карти, издадени от различни банки в страната и чужбина. Наред с това, Стефанов събирал и съхранявал надлежно издадени документи за самоличност на името на различни лица, които

впоследствие след подправката им, се използвали заедно с подправените банкови карти за легитимиране пред съответните търговски обекти, в които се извършвали разплащания чрез монтираните в тях ПОС-терминални устройства.

През м. март 2008 г. в бензиностанция "А.", находяща се в гр. С., Стефанов представил издадена на името на Н. Ш. кредитна карта VISA Electron с № 1234 5678 9123 456, с която пожелал да заплати закупените от търговския обект гориво и други стоки. Служителката Ковачева направила ксерокопия на представената от клиента лична карта, касовия бон за стойността на покупките и издадената бележка от ПОС - терминалното устройство. Тя констатирила, че последните 4 цифри от номера на банковата карта, изписан върху бележката от ПОС - терминалното устройство се различават с отразените върху представената ѝ от Стефанов пластика на използваната банкова карта на името на Н.Ш. и уведомила управителя на обекта Лилов.

Служителката поискала повторно Стефанов да ѝ представи ползваната от него банкова карта и му съобщила, че поради констатираните несъответствия, ще извърши справка за редовността на транзакцията в обслужващата ПОС - терминалното устройство банка. В този момент Стефанов извадил пари и заплатил в брой дължимата сума, като пожелал да получи обратно използваната за извършване на транзакцията банкова карта. Служителката отказала да му я върне и обяснила, че най-напред ще направи проверка в банката издател, след което ще поиска да бъде анулирана вече осъществената транзакция. Ковачева се отправила към офиса в обекта, а Стефанов напуснал бързо района на бензиностанцията с автомобил.

Образувано било досъдебно производство по сигнал за банката за неправомерно използване на неистински банкови карти, с които са извършени разплащания в различни търговски обекти на територията на страната, сред които и транзакцията на Стефанов. Той бил задържан и разпознат от Ковачева. Извършени били множество действия по разследването и били установена престъпната дейност и на Бобев и Василев, които направили пълни самопризнания. Иззети от домовете на Стефанов, Бобев и Василев били съответните технически устройства, а от дома на Бобев - и 5 подправени кредитни и дебитни карти. Внесен бил обвинителен акт и съдът след съкратено съдебно следствие се произнесъл с осъдителна присъда през 2009 г., която впоследствие била обжалвана.

Въпроси:

1. Каква е правната квалификация на деянията на всеки един?

Ковачева Ковачева за информацията

2. Налице ли е множество престъпления и какви са евентуалните правни последици от това?
  3. Може ли да бъде възприета тезата на защитата, че обвиняемите са действали при условията на обикновено съучастие, тъй като Василев и Стефанов не са поддържали преки контакти през инкриминирания период?
  4. Кой е органът, компетентен да проведе разследването?
  5. Каква е подсъдността по случая?
- 
- 

Искрен късмет за работата си!!!

## КАЗУС №6

През 1946 г. Иван Павлов придобил правото на собственост върху следния недвижим имот, а именно: Апартамент №34, находящ се в гр. София, бул. „Евлоги Георгиев” №34, вх.А, ет.3. Иван Павлов сключил на 15.01.1948 г. граждански брак с Маргарита Павлова. През 1986 г. Иван Павлов и Маргарита Павлова придобили чрез възмездна сделка – договор за покупко-продажба следния недвижим имот, а именно: Апартамент №15, находящ се в гр. София, жк. „Изток”, бл.15, вх.Б, ет.2. Иван Павлов и Маргарита Павлова имали 4 деца: Стела Павлова – родена през 1949 г., Георги Павлов – роден през 1952 г., Николай Павлов – роден през 1956 г. и Камелия Павлова – родена през 1960 г. Георги Павлов сключил на 01.05.1980 г. граждански брак с Петя Павлова. Георги Павлов и Петя Павлова имали 2 деца: Димитър Павлов – роден през 1982 г. и Мария Павлова – родена през 1985 г. През 2000 г. починал Георги Павлов, а през 2009 г. починала и Стела Павлова – несемейна, без деца. Със саморъчно завещание от 15.06.1990 г. Иван Павлов завещал цялото си имущество, което ще остане след смъртта му, на дъщеря си Камелия Павлова. Иван Павлов починал на 09.10.2010 г.

На 08.04.2011 г. Петя Павлова, Димитър Павлов и Мария Павлова предявили срещу Маргарита Павлова, Николай Павлов и Камелия Павлова иск за делба на следните недвижими имоти, останали в наследство от общия на страните наследодател Иван Павлов, а именно: Апартамент №34, находящ се в гр. София, бул. „Евлоги Георгиев” №34, вх.А, ет.3 и Апартамент №15, находящ се в гр. София, жк. „Изток”, бл.15, вх.Б, ет.2.

Ответникът Маргарита Павлова, в срока за отговор по чл.131 ГПК, не оспорила предявения иск. Представила писмена молба по чл.341 ал.2 ГПК за включване в наследствената маса и на останалия от наследодателя Иван Павлов паричен влог в „Банка ДСК” ЕАД в размер на сумата от 10 000 лв. Поискала и по реда на чл.349 ал.1 ГПК да и бъде възложен апартамент №15, находящ се в гр. София, жк. „Изток”, бл.15, вх.Б, ет.2, а делът на останалите съделители да бъде уравнен с пари.

Ответникът Николай Павлов, в срока за отговор по чл.131 ГПК, възразил против правото на ищеца Петя Павлова да участва в делбата на процесните имоти, останали в наследство от Иван Павлов, тъй като не се явява негов наследник.

Ответникът Камелия Павлова, в срока за отговор по чл.131 ГПК, оспорила предявения иск. Твърдяла, че процесните недвижими имоти са нейна изключителна собственост по силата на саморъчно завещание от 15.06.1990 г., оставено от наследодателя Иван Павлов, копие от което представила с писмения отговор.

В първото по делото съдебно заседание ищците и ответникът Николай Павлов оспорили представеното саморъчно завещание, като нищожно, тъй като същото не е писано и подписано от завещателя Иван Павлов. При условията на евентуалност, ако се установи, че завещанието е действително, релевирали възражение за възстановяване на запазената им част от наследството на Иван Павлов чрез намаляване на завещателното разпореждане. В същото заседание, по искане на ответника Камелия Павлова, съдът допуснал Съдебно-графологична експертиза за установяване дали процесното саморъчно завещание е писано и подписано от завещателя Иван Павлов.

В следващото съдебно заседание съдът приел заключението на допуснатата Съдебно-графологична експертиза, според което саморъчното завещание от 15.06.1990 г. е писано и подписано от завещателя Иван Павлов. В същото заседание съдът обявил, че делото е изяснено от фактическа и правна страна, дал ход на устните състезания и обявил, че ще се произнесе с решение в законоустановения срок.

#### **ВЪПРОСИ:**

1. Какъв е искът за делба по своята същност? Кой съд е родово и местно компетентен да разглежда исковете за делба?
2. Подлежи ли исковата молба за делба на вписване? В случай, че да и при изпълнение на това указание, какви са последиците?
3. Допустима ли е делбата на паричен влог? В случай, че не е, какво следва да направи съда?
4. Каква е правната квалификация на релевираното възражение за нищожност на саморъчното завещание и основателно ли е същото?
5. Основателно ли е възражението на ответника Николай Павлов против правото на ищеца Петя Павлова да участва в делбата на процесните имоти, останали в наследство от Иван Павлов и защо?
6. Наследници по закон на наследодателя Иван Павлов ли са ищците и ответниците, като в случай, че да – посочете съответното правно основание?
7. Материалноправно легитимирани ли са ищците и ответникът Николай Павлов да предявят възражение за възстановяване на запазена част от наследството на наследодателя Иван Павлов? В случай, че да – обосновайте се. Необходимо ли е да са приели наследството по опис /ако да – защо/ и необходимо ли е съставяне на наследствена маса /ако да – защо? Основателно ли е възражението на ищците и ответника Николай Павлов по чл.30

ал.1 ЗН и ако да - какъв е размерът на запазената част на всеки от тях?

8. Има ли срок за предявяване на искането за намаление на завещателно разпореждане, като в случай, че да - от кой момент започва същото да тече?
  9. Следва ли съдът да се произнесе с изричен диспозитив по отношения на възраженията за нищожност на процесното саморъчно завещание и за възстановяване на запазената част?
  10. За кои имоти, между кои лица и при какви дялове ще допуснете делба? В коя фаза на делбата следва да бъде разгледана възлагателната претенция на ответника Маргарита Павлова и основателна ли е същата? Напишете примерен диспозитив на решение по настоящия казус.
- 
-

## КАЗУС №10

Димитров, Петров и Стоянов, пълнолетни, се сговорили да извършат кражба в дома на Георгиев, който скоро навършил 65г. и за когото знаели, че държи голяма сума пари в апартамента си.

На 21.01.2011г. Стоянов съобщил на Димитров и Петров, че Георгиев е заминал на почивка. Решили да влязат в дома му през нощта.

Когато пристигнали, Димитров с шперц отворил външната врата и тримата влезли в жилището. Започнали да претърсват апартамента. Когато стигнали до кухнята, Стоянов видял Георгиев да спи на дивана. Тримата се изненадали, но все пак решили да продължат да търсят скритите пари. От създалия се шум, Георгиев се събудил и видял трите лица да тършуват по шкафовете в кухнята му. Уплашен, започнал да вика за помощ. Тогава Димитров се нахвърлил върху Георгиев, започнал да го блъска и да го бие с юмруци по главата, като му извикал, че ще го убие, ако не му покаже къде са скрити парите. В суматохата и полумрака Георгиев успял да се отскубне от ръцете на Димитров, взел кухненския си нож и го забил във врата на Петров, който в този момент бил най-близо до него. Петров веднага се свлякъл безжизнен на земята. Димитров и Стоянов се уплашили и избягали през изхода на апартамента. Георгиев се обадил в полицията, след което извикал и екип на спешна медицинска помощ. Пристигналият на място лекарски екип констатирал смъртта на Петров. Лекарите извършили преглед и на Георгиев и установили, че вследствие на ударите, които е получил, са му избити няколко зъба и му е счупена долната челюст. След огледа на местопроизшествието, било образувано досъдебно производство от разследващия полицай, който задържал с отделно свое постановление Георгиев за 72 часа. В хода на разследването било разкрито участието и на Димитров и Стоянов. Установено било, че Стоянов страда от шизофрения с халюцинаторно-параноидна форма с пристъпно прогредиентно протичане. Според заключението на вещото лице по назначената съдебно медицинска експертиза се касаело за продължително разстройство на съзнанието – ендогенна психоза и личностна промяна. Според същата експертиза Стоянов е разбирал свойството и значението на извършеното, но не можел да ръководи постъпките си.

Разследващият полицай привлякъл като обвиняеми със свое постановление Стоянов и Димитров за извършване на престъпление по чл.194, ал.1 във връзка с чл. 18 ал. 1 от НК. Като приключил разследването, го предявил на обвиняемите. Прокурор от Районна прокуратура внесъл обвинителен акт срещу Стоянов и Димитров, като ги обвинил в извършване на

престъпление по чл.195 ал. 1 т. 4 във връзка с чл. 18 ал. 1 от НК. След като получили обвинителния акт, Стоянов и Димитров си наели адвокат, който да ги представлява в образувания наказателен процес. Прокурорът от Районната прокуратура внесъл обвинителен акт и срещу Георгиев, като го обвинил, че е извършил престъпление по чл.118 от НК.

Първоинстанционният съд прекратил наказателното производство.

---

**ВЪПРОСИ:**

1. Каква е правната квалификация на извършените деяния от всяко лице?
  2. Налице ли е съучастие?
  3. Смятате ли, че е налице:
    - неизбежна отбрана?
    - „мнима” неизбежна отбрана?
    - превишаване пределите на неизбежната отбрана?
  4. Допуснати ли са процесуални нарушения на досъдебното производство?
  5. Може ли един адвокат да представлява Стоянов и Димитров?
  6. Правилно ли е решението на първоинстанционния съд?
-